

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.991 van 17 februari 2003
in de zaak A. 98.780/XIV-1035.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat K. VAN PETEGEM,
 kantoor houdende te 9060 ZELZATE,
 Leegstraat 217

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Slowaakse nationaliteit, op 22 december 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 september 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 5 februari 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 5 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. VAN PETEGEM verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur Ch. LECHAT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij op 25 augustus 2000 België binnenkomt en zich op 1 september vluchteling verklaart; dat op 18 september 2000 de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing neemt tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 30 november 2000 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 september 2000 tot weigering van verblijf bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat luidt als volgt:

“Gebrek aan motivering - schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

De Wet inzake de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schrijft voor dat de juridische en feitelijke motivering waarop een beslissing steunt ‘afdoende’ dient te zijn.

Hieronder dient te worden verstaan dat de aangegeven redenen in evenredigheid dienen te staan met de genomen beslissing.

Het Commissariaat-Generaal redeneerde eenvoudig dat gezien verzoekster zich steunde op het relaas van haar echtgenoot, dat voor politiek asiel niet kon worden weerhouden, haar evenmin asiel kon worden verleend.

Verzoekster meent dat daarmee de motivering van de bestreden beslissing ten aanzien van haar tekort schiet, nu niet ten aanzien van haar persoonlijk werd uiteengezet waarom zij niet kan geacht worden politiek vluchteling te zijn.

Anderzijds meent verzoekster ook dat het niet opgaat te stellen dat haar geen asiel kan worden verleend, eenvoudig omdat ten aanzien van haar familieleden eenzelfde beslissing werd getroffen.

Immers wanneer, hetgeen verzoekster volhoudt, zou komen vast te staan dat dergelijke afwijzende beslissingen eveneens wegens een gebrekkige motivering door nietigheid zijn aangetast, kan men zich bezwaarlijk beroepen op dergelijke ‘nietige’ beslissingen om de hare te staven.

Meer bepaald werd er ten aanzien van de familieleden van verzoekster een negatieve beslissing getroffen op grond van een aantal tegenstrijdigheden.

Verzoekster went op te merken dat zij zich vragen stelt bij alle in hun verhaal zagezegd vastgestelde tegenstrijdigheden.

Verzoekster vraagt zich af, indien het werkelijk hun opzet was geweest de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-Generaal voor de Vreemdelingen en Staatlozen maar iets voor te liegen, of zij dan niet voorafgaand met de andere in België verblijvende familieleden grondig overleg zou hebben gepleegd teneinde hun verklaringen op elkaar af te stemmen.

Dat ieder zijn verhaal heeft verteld zoals het hem of haar voor de geest stond, met mogelijke inconsistenties tot gevolg, lijkt dan eerder een bewijs van waarachtigheid dan wel als een bewijs van leugen.

Daarenboven wenst verzoekster op te merken dat het verhaal van haar familie een aaneenschakeling is van traumatische ervaringen.

Het is een wel bekend en wetenschappelijk onderkend feit dat tengevolge van een trauma de herinnering aan bepaalde gebeurtenissen getroebleerd kan zijn.

Tenslotte wenst verzoekster op te merken dat in plaats van zich enkel te fixeren op zijn verhaal, het toch aangewezen zou geweest zijn, de huidige algemeen belabberde situatie van Roma-zigeuners in Slowakije na te gaan.

Uit al hetgeen voorafgaat meent verzoekster dan ook te kunnen besluiten dat de voerduidelijk niet-afdoende motivering van de bestreden beslissing de nietigverklaring ervan verrechtvaardigt.”.

2.2. Overwegende dat de commissaris-generaal tot de conclusie komt dat de aanvraag kennelijk ongegrond is, nadat hij heeft vastgesteld dat de aanvraag van de verzoekende partij steunt op de motieven aangehaald door haar echtgenoot; dat ten aanzien van haar echtgenoot en eveneens ten aanzien van haar zoon en diens vrouw een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen;

Overwegende dat de verzoekende partij tegen dit motief inbrengt dat de beslissing niet afdoende werd gemotiveerd doordat de commissaris-generaal zich beperkt tot de overweging dat zij haar aanvraag steunt op die van haar echtgenoot wiens asielaanvraag, samen met andere familieleden, is afgewezen en dat, indien zij de intentie had om de Belgische autoriteiten iets voor te liegen, zij vooraf grondig overleg zou hebben gepleegd met haar familieleden teneinde hun verklaringen op elkaar af te stemmen;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij haar asielrelaas steunt op de motieven aangehaald door haar echtgenoot; dat de verzoekende partij dit gegeven niet betwist doch louter stelt dat de beslissing niet afdoende werd gemotiveerd, zonder in concreto aan te tonen dat ze wel een eigen vluchtmotief heeft; dat hiermee niet aannemelijk wordt gemaakt dat de commissaris-generaal kennelijk onredelijk heeft gehandeld of zich op een onjuist feitelijk gegeven heeft gesteund door te overwegen dat de aanvraag van de verzoekende partij steunt op die van haar echtgenoot, wiens asielaanvraag samen met andere familieleden is afgewezen; dat het enig middel niet gegrond is;

Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien februari tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.